Ars6e-1901.1106-02

Συνδρομαὶ Συνεργατῶν
Ἔτησια... δρ. 16 ‖ Ἑξάμηνος.. δρ. 8
ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Τὴν 1ην καὶ 16ην ἑκάστου μηνὸς εἶνε δι
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ὅλαι αἱ δόσεις ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν
Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΣΚΡΙΠ,, Ἀθῆναι
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 5.

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

Συνδρομαὶ Δημοσίων
Ἔτησια.... Φρ. 20 ‖ Ἑξάμηνος. Φρ. 10
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Δημοσιεύονται κατ' ἰδιαιτέραν συμφωνίαν καὶ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Αἱ ἀνώνυμοι δόσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν
Ἀριθ. τοῦ τηλεφώνου τοῦ "ΣΚΡΙΠ,, 173
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 6 Νοεμβρίου 1901 | Γραφεῖα: Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 120 | ΕΤΟΣ Ζ'.—Περίοδος Β'.—Ἀριθ. 2237

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Θὰ βοήσουν σήμερον ἐκ λύσσης οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ μετοφραστοῦ τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ τὴν ἀποδοκιμασίαν, ἡ ὁποία τοὺς ἐγένετο χθές. Ἀλλὰ τὸ λάθος δὲν εἶνε οὔτε τῶν φοιτητῶν, οὔτε τοῦ ἄλλου λαοῦ, διότις συνεμερίσθη τὸ κίνημα των· τὸ λάθος ἀνήκει ὁλόκληρον εἰς τὸ μωρὸν πεῖσμα, μὲ τὸ ὁποῖον μία συνάδελφος ἐννοεῖ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τὸν νέον της Καλδῆνον. Οὐδεὶς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐλευθεροτυπία δύναται νὰ ὑφίσταται καταπιέσεις, εἶνε δὲ ἡλίθιοι ἐκεῖ οἱ, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται ἄλλως· τὸ ζήτημα ὅμως τῆς μεταφράσεως εἶνε ἐξ ἐκείνων, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς δὲν ἐπιτρέπει συγκαταβάσεις. Τί ἠθέλατε νὰ πράξουν οἱ φοιτηταὶ ἐναντίον μιᾶς βεβήλου πράξεως καθὼς αὐτήν, τὴν ὁποίαν ἐσκέφθη ὁ ἐν Λονδίνῳ βαμβακέμπορος; Τὸ συνετώτερον ἦτο νὰ περιφρονήσουν τὸν ἀνόσιον ἄνδρα καὶ τὸ ἀσεβὲς ἔργον του. Ἀλλ' ἡ λαϊκὴ ὁρμὴ δὲν ἔχει νόμους, ὅταν δὲ ἡ κοινὴ γνώμη ἐξανίσταται ἀς σκέπτονται τὰς συνεπείας τῆς ἐκεῖνοι, εἰς τινες τὴν ὑποκινοῦν. Ἂς ἦσαν μετριοπαθέστεροι, λογικώτεροι, σκεπτικώτεροι οἱ θελήσαντες νὰ μεταβάλουν τὰς ἐκκλησιαστικὰς συνηθείας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἂς ἦσαν πρὸ παντὸς περισσότερον Ἕλληνες εἰς τὸ ζήτημά των. Καὶ τότε οὔτε οἱ φοιτηταὶ θὰ εἰσήρχοντο χθὲς εἰς τὰ γραφεῖά των, οὔτε ἡ ἀποδοκιμασία θὰ ἐγίνετο οὕτω ζωηρά. Ἀλλὰ κανεὶς εἰς τὸν περίεργον αὐτὸν τόπον δὲν ἀναγνωρίζει μέτρα εἰς τοὺς νεωτερισμούς του, οὔτε εἰς τὸν τρόπον τοῦ συζητεῖν. Διὰ τοῦτο ἡ χθεσινὴ πρᾶξις τῶν φοιτητῶν μᾶς φαίνεται καὶ φυσικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη.

ΟΙ ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΟΙ

Δικαίως εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐν Πάτραις ὅτι ἡ ἰδία τῆς Ἐμπορικῶν Σχολῶν δὲν ἔπρεπε νὰ εὕρῃ οὐδεμίαν ἀντίδρασιν. Εἴτε ἀτελῶς ὀργανοῦνται αὗται, εἴτε μετὰ σπουδῆς, καὶ κατὰ συ ἐπειαν ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης μελέτης, ἀρκεῖ ὅτι ἤδη γίνεται ἡ ἀρχὴ ὅπως τὸ Κράτος ἀποκτήσῃ ἐκπαιδευτήρια ἐμπορικῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων, ὧν ἐστερεῖτο μέχρι τοῦδε. Μόνον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος μεμψίμοιροι καὶ οἱ μωροὶ ἐπικρίται τῶν νέων ἔργων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ σκέπτωνται ἄλλως. Διότι οἱ φρόνιμοι καὶ οἱ ἀληθεῖς πατριῶται εἰξεύρουσι ποίαν σκουδαιότητα ἔχει τὸ ἔργον, τοῦ ὁποίου τὰ ἐγκαίνια ἐτέλεστε προχθὲς ἡ πρώτη πολις τῆς Πελοποννήσου. Τί σημαίνει διὰ τὴν ἰδέαν τὴν ἀπόλυτον ὅτι ἡ ἐμπορικὴ τῶν Πατρῶν Σχολὴ ὠργανώθη ὄχι κατὰ σύστημα τέλειον, ἢ ποίαν σ.βαρὰν μομφὴν δύναται νὰ ἐπιρρίψῃ τις ἐναντίον τοιούτου ἔργου, διότι ἠ σπουδῆ, μεθ' ἧς ἀπεφασίσθη καὶ ἐξετελέσθη τὸ παρουσιάζει κατώτερον τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὁμοίων του; Δι' ἡμᾶς καὶ δι' ὅλους τοὺς θέλοντας νὰ βλέπουν τὰ πράγματα ἄνευ ὑστερεβουλίας, ἀρκεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τῆς 4ης Νοεμβρίου ἡ Ἑλλὰς εἰμπορεῖ νὰ ὑπερηφανεύεται πλέον διότι καὶ αὐτή, χώρα κατ' ἐξοχὴν ἐμπορική, ἀπέκτησεν ἓν ἐμπορικὸν Ἐκπαιδευτήριον, μετὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἄλλα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ μειονεκτήματα, εὐδεὶς λογικὸς ἄνθρωπος δίδει προσοχὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Καὶ δι' αὐτὰ βεβαίως θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τῶν ἐπικρίσεων· ἀλλὰ σήμερον τὸ καθῆκον ὅλων των Ἑλλήνων εἶνε νὰ ζητωκραυγάσουν διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἤρχισε συντελούμενον.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Εἶνε δὲ τὸ ἔργον αὐτό, τοῦ ὁποίου αἱ βάσεις ἐτέθησαν προχθὲς εἰς τὰς Πάτρας, ἀληθῶς ἐκ τῶν πρώτων ἐθνικῶν ἔργων τοῦ τόπου. Μετὰ τὰς προόδους τὰς γεωργικὰς τῆς χώρας, μετὰ τὰς Γεωργικὰς Σχολὰς καὶ τοὺς γεωργικοὺς σταθμούς, τὸ δύσμοιρον Ἑλληνικὸν ἐμπόριον εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτύρηται κατὰ τῆς ἐγκαταλείψ ὡς του. Διότι ὅπως εἶνε γεωργικὴ χώρα ἡ Ἑλλάς, εἶνε συγχρόνως καὶ χώρα ἐμπορική. Τὸ μέλλον της εἰς αὐτοὺς τοὺς δύο μεγάλους κλάδους κρέμαται, καὶ ἡ εὐτυχία τῶν Ἑλλήνων δὲν πρέπει νὰ ζητηθῇ ἀλλαχοῦ. Ἐμπόριον καὶ γεωργία, ἰδοὺ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀκμὴ καὶ τὸ σθένος τοῦ τόπου. Ἄνευ αὐτῶν τῶν δύο παραγόντων δσοιπιστεύουν ὅτι εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ Κράτος Ἑλληνικόν, εἶνε ἐντελῶς ἠλίθιοι. Ἀλλὰ γεωργία καὶ ἐμπόριον οὐχὶ ὅπως τὰ εἰξεύρομεν μέχρι τοῦδε. Ὁ κομπογιαννιτισμὸς δὲν ἔχει θέσιν καὶ εἰς αὐτά, ὅπως δὲν ἔχει πλέον θέσιν οὔτε εἰς τὰς ἐπιστήμας. Χρειάζεται ἑπομένως τὸ φῶς τοῦ Σχολείου νὰ σκορπίσῃ τὴν λάμψιν του ἐπάνω εἰς τὰ τεφτέρια τοῦ παλαιοῦ ἐμπόρου. Καὶ τὸ φῶς αὐτὸ τώρα θὰ τὸ ἴδωμεν κατὰ πρῶτον μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς ἐν Πάτραις Σχολῆς. Ὀλίγαι τινὲς ἀκόμη προσπάθειαι καὶ ὁ κλάδος καθίσταται πολυτιμότατος διὰ τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας.

ΕΤΣΙ!

Ἐὰν δὲν ἠσθάνθημεν ἀκόμη τὸ ἐρύθημα τῆς ἐντροπῆς νὰ χρωματίζῃ τὰς παρειάς μας, σημεῖον ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι εἴμεθα ἄνθρωποι πολὺ φλεγματικοί. Καὶ ὅμως ἔκρινε νὰ αἰσχυνθῶμεν, διότι ἡ Χαλκίς, μία ἀπὸ τὰς μικροτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ προχθὲς φωτίζεται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς, ἐνῷ αἱ Ἀθῆναι, ἡ πρώτη καὶ ἡ βασιλὶς τῶν ἑλληνικῶν πόλεων χρησιμοποιεῖ ἀκόμη τὰ κλεφτοφάναρα τοῦ ἀεριόφωτος. Καὶ νὰ ἦτο τοὐλάχιστον ἀνθρωπινὸν τὸ φῶς ποῦ ἔχει ἡ πρωτεύουσα, νὰ ἦτο ἐπαρκὲς, νὰ ἦτο καθαρόν! ὑπομονή! Ἀλλ' οὔτε εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐκαίετο πετρέλαιον εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως δὲν ἐπεχράτει τόσον ἀηδὴς κατάστασις! Ἀληθῶς οἱ Ἀθηναῖοι ὅλοι εἴμεθα οἱ πρωτοτυπώτεροι τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου. Κτίζομεν μέγαρα καλλιμάρμαρα, σκορπίζομεν ἑκατομμύρια εἰς τὰς οἰκοδομάς, κτίζομεν ἐπαύλεις καὶ φυτεύομεν κήπους ἰδιωτικοὺς θαυμασίους, κανεὶς δὲ ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὸν ἐλεεινὸν φωτισμὸν τῶν δρόμων καὶ τῶν πλατειῶν! Ἀλλὰ τότε τί τὰ θέλομεν τὰ μέγαρα καὶ τοὺς κήπους καὶ διατί σπαταλῶμεν οὕτως ἀφειδῶς τόσην λευκότητα Πεντελησίου μαρμάρου εἰς τόπον ὅπου μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὅλα εἶνε μελαγώτερα καὶ ἀπὸ τὸ πτέρωμα τοῦ κόρακος; Δὲν μᾶς ἀρέσκει νὰ διαμαρτυρώμεθα, θὰ εἴπῃ κανεὶς ἀλλὰ τοῦτο εἶνε μωρὰ δικαιολογία, διότι λαὸς, ὁ ὁποῖος κάμνει συλλαλητήρια καὶ ρίπτει κυβερνήσεις εἰξεύρει πολὺ καλὰ νὰ ἐπιβάλῃ καθήκοντα, ὅπου θέλει καὶ ὅπου πρέπει. Δὲν θέλομεν ὅμως, ἰδοὺ τὸ πᾶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΑΡΧΙΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

Ἄλλοτε εἰς τὰς Ἀθήνας εἶχαν τὸν τύραννον Χασεκῆ πασᾶ, τώρα ἔχομεν τὴν τύραννον ἀρχινοσοκόμον. Πῶς καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἀπὸ ἁπλῆ γυναικούλα ἐξελέχθη εἰς τύραννον Ἀληπασσαδικῶν ἐνστίκτων ἡ συνήθως οἰκονόμος καὶ διευθύντρια τῶν διαφόρων Νοσοκομείων, ἡ φέρουσα τὸν τίτλον ἀρχινοσοκόμος, βεβαιῶ, ὅτι δὲν γνωρίζω. Ἡ σύγχρονος ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν ἐν τούτοις εἶνε γεμάτη ἀπὸ τὸν τροφερὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον παίζει αὐτὸ τὸ ὄν, τὸ ὁποῖον διομάζεται ἀρχινοσοκόμος. Πρό κειται ἀληθινὰ αὐτὴν τὴν φορὰν περὶ μιᾶς χειραφετήσεως, διότι ἡ ἀρχινοσόκομος εἰς τὰ Νοσοκομεῖα ἐχειραφετήθη συμφώνως μὲ τὴν φαντασίαν τοῦ κ. Σουρῆ. Ἔφευγε αὐτοκράτειρα τῶν Νοσοκομείων τῆς πόλεως, αὐτοκέφαλος κυρίαρχος, ὑποτάξασα τοὺς ἄνδρας καὶ πρὸ παντὸς τοὺς ἄνδρας ἐπιστήμονας.

Ἡ ἀρχινοσοκόμος κάμνει ὅ,τι θέλει, ὅ,τι τῆς ἀρέσει. Ἔχει συγκεντρώσει εἰς τὰς χεῖράς της τὰ ἡνία τῶν διοικήσεων τοῦ κατασ.ήματος ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Οἱ ἰατροί, οἱ χειρουργοί, οἱ φαρμακοποιοί, οἱ νοσοκόμοι, αἱ νοσοκόμοι, οἱ μάγειροι, οἱ ἀσθενεῖς, ὅλοι πρέπει νὰ τὴν τρέμουν καὶ νὰ κλίνουν τὴν κεφαλὴν περιδεεῖς εἰς ἕνα βλέμμα της. Μόνον ποῦ δὲν ἔχει φοβέρα κανένα σπαθὶ ἡ ἀρχινοσοκόμος ἔπως καὶ ἡ ὑπουργίνα τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν «Χειραφέτησιν» τοῦ κ. Σουρῆ, γιὰ νὰ κόψῃ κεφαλὰς μὲ ἕνα της κίνημα. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ τρόπος τῆς χειραφετήσεως τῆς ἀρχινοσοκόμου ἔχει καὶ ὁμοιότητας μὲ τὰς ἰδέας τῆς κ. Παρρὴν περὶ γυναικείας χειραφεσίας, διότι ἡ ἀρχινοσοκόμος ἔχει λάβῃ τὰ ἡνία τῆς ὑφηλῆς διευθυνσεως χωρὶς ν' ἀρήσῃ καὶ τὰ ἡνία τῆς κουζίνας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάντοτε ἔχει τὰς ἐκλεκτοτέρας μερίδας!

Ἕως τὴν ὥραν ἔχομεν τρεῖς χειραφετημένας ἀρχινοσοκόμους, αἱ ὁποῖαι ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀνδρῶν καὶ κατὰ τῶν ἰατρῶν ἐπιστημόνων μάλιστα.

Νούμερο 1ον. Ἡ ἀρχινοσοκόμος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε ζητήσει νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦτο ὁ μακαρίτης Γαλδάνης.

Νούμερο 2ον. Ἡ ἀρχινοσοκόμος τοῦ Ἀρεταιείου Νοσοκομείου, διὰ τὴν ὁποίαν σκέπτεται νὰ παραιτηθῇ ὁ κ. Μαγγίνας.

Νούμερο 3ον. Ἡ ἀρχινοσοκόμος τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων, διὰ τὴν ὁποίαν παρητήθη ὁ κ. Τροχάνης.

Μένει τώρα τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἡ «Ἐλπὶς» καὶ τὸ Ζάννειον τοῦ Πειραιῶς, τὰ ὁποῖα δὲν κατέκτησαν ἀκόμη ἡ ἀρχινοσοκόμος, ἀλλ' ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρα τῆς κυρίας Παρρὴν, τὰ ὁποῖα βεβαιοῦν, ὅτι ἡ γυναικεία χειραφεσία προσδεύει καταπληκτικῶς εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ἀπαγωγὴ καὶ τῶν Νοσοκομείων αὐτῶν ἐγγίζει.

Εἶνε περιεργότατον ὅν οὗτος ὁ Τύραννος τῶν Νοσοκομείων. Ἡ μορφὴ τῶν ἀρχινοσοκόμων θὰ ἤξιζε νὰ περιγραφῇ ἀπὸ κανένα Ζὸλ Μαρῦ ἢ κανένα Ζολᾶ. Ποιὸς μπορεῖ τόσο εὔκολα ν' ἀποδώσῃ τὴν ἀγριότητα τοῦ θυμωμένου αἰωνίως ἐκείνου βλέμματος, ποιὸς μπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν εἰς τὸ θέαμα τῆς παρελάσεως μιᾶς ἀνδρικῆς γενειάδος εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ νοσοκομείου, τὰς κινουμένας ὑστερικῶς χεῖρας καὶ τὰς κραυγὰς τὰς λυσσασμένας, ποῦ κάμνουν γιὰ φύλλου πήδημα τοὺς δυστυχεῖς ἀσθενεῖς νὰ πετιοῦνται ἀπὸ τὰ κρεββάτια των ἐντρομοι σὰν νὰ ἤκουσαν τὸν διάβολον νὰ τοὺς προσκαλῇ;

Ἡ ποιὸς ἀκόμη θὰ μποροῦτε νὰ περιγράψῃ τὸ νευρικὸν ἐκεῖνο τρίξιμο τοῦ φουστανιοῦ, τὸ φρου φροῦ ἐκεῖνο τὸ ἀνόητον καὶ ποταπὸν καὶ ἐξευτελιστικώτατον, τὸ ἀντηχοῦν μέσα εἰς τοὺς θαλάμους τῶν ἀσθενῶν καὶ μέσα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ καταστήματος μ' ἕνα μεγαλεῖον γελοιοποιημένου Καισαρισμοῦ; Τί τὸ θέλετε, ἐν ὅσῳ δὲν βγάλει τὸ φουστάνι ἡ γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ οὔτε ἕνα βῆμα πρὸς τὴν χειραφέτησιν! Ἀλλ' ὅταν βγάλῃ τὸ φουστάνι ἡ γυναῖκα εἶμαι πλέον ἡ βέβαιος, ὅτι θὰ γείνῃ διπλὰ γυναῖκα καὶ μαζί του θὰ φύγουν ἀπὸ πάνω της ὅλαι αἱ φαντασιοπληξίαι αὐταὶ τῶν ψευτοχειραφετήσεων καὶ τῶν μωριῶν. Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν τύραννον τῶν Νοσοκομείων. Μίαν ἡμέραν ἔτυχε νὰ ἰδῶ μίαν ἀρχινοσοκόμον καὶ ἐγνώρισα, σᾶς ὁρκίζομαι, τί θὰ πῇ τρόμος ὅπως ὁ Σιγκριντ ἐγνώρισε τὸν φόβον μόνον εἰς τὸν ἔρωτα, ὅταν διέσχισε τὰς φλόγας καὶ κατέκτησε τὴν κοιμωμένην Βαλκυρίαν.

Ἀναιδεστέραν γλῶσσαν δὲν εἶχα ἀκούσῃ ποτὲ, οὔτε εἰς τὰ σαλόνια, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα μέρη ποῦ συναθροίζονται αἱ γυναῖκες πολὺ δὲ ὀλιγώτερον δὲν εἶχα ἀκούσῃ τοιαύτην γλῶσσαν εἰς τὴν Ἰλισσὸν ποῦ πλένουν αἱ γυναῖκες, καὶ εἰς τὸ Ἀγρίνιον ἄλλοτε ὅπου συνεδρίασαν αἱ χειραφετημέναι Ἑλληνίδες χειραφετηθεῖσαι τότε, ὡς ἐθυμήσθη, ἐκτάκτως ἀλγευνῶς.

Ἔτυχε τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ ὁμιλῇ ἡ ἀρχινοσοκόμος πρὸς τὸν ἰατρὸν τοῦ καταστήματος.

Αὐτὸ ποῦ λέω ἐγὼ πρέπει νὰ γείνῃ! Παρακαλῶ λίγα λόγια! Νὰ ἐκτελῆτε τὰς διαταγάς μου!... Ἐγὼ ἐξουσιάζω ἐδῶ μέσα!... Κανεὶς ἄλλος νὰ τὸ ξέρετε, ὅλοι ὅσοι θέλετε νὰ σηκώσητε κεφάλι!...

— Μά, κυρία μου,...ἐτόλμησε νὰ διαμαρτυρηθῇ ὁ ἐπιστήμων, ἐγὼ ἔχω εὐθύνην, δὲν εἰμπορῶ νὰ ἀφήσω νὰ μεταφέρουν τὸν ἀσθενῆ ἀπὸ τὸ δωμάτιον ποῦ βρίσκεται εἰς ἄλλο.

— Ἐγὼ διατάσσω νὰ μὲ ἀφεθῇ καὶ θὰ μεταφερθῇ! ἀπήντησεν ἡ μέγαιρα καὶ ἔκλεισεν ὄπισθέν της μὲ τόσην ὁρμὴν τὴν θύραν, ὥστε τὸ κατάστημα ἐδονήθη ὁλόκληρον.

Ὁ ἐπιστήμων ἔκυψε μειλιχίως τὴν κεφαλὴν καὶ μειδιῶν μοῦ εἶπε:

— Πηγαίνομε. Θέλω νὰ πάρω ὀλίγον ἀέρα... Εἰς τὴν εἴσοδον καθὼς κατεβαίναμε συναντήσαμε τὸν βοηθὸν τοῦ ἰατροῦ. Οὗτος ἐπλησίασε καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἰατρόν:

— Αὔριο θὰ κάμωμε, διδάσκαλε, ἐκείνην τὴν ἐγχείρησιν τοῦ 5 νούμερο;

— Βέβαια. Τὸν κακομοίρη πρέπει νὰ τοῦ κόψουμε τὸ χέρι.

Ἔπειτα μὲ χαμηλότερον τόνον, κυττάζων περιδεῶς γύρω του:

— Σοὺτ! Μὴ μᾶς ἀκούσῃ ἡ ἀρχινοσοκόμος πῶς λέμε νὰ τοῦ κόψουμε τὸ χέρι, γιατί μπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ πνεῦμα ἀντιλογίας νὰ τοῦ κόψουμε τὸ πόδι!

Ὁ καθημερινός

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ο Κ. ΠΕΦΤΗΣ

Συνοδεύετε κυρίαν. Ὁ κύριος μὲ τὴν ρεδιγκόταν καὶ τὸ μαῦρον μουστάκι σᾶς σταματᾷ εἰς τὸν δρόμον.

— Ὦ καλημέρα σας....Κυρία μου εἶσθε καλὰ; Τὰ παιδιὰ καλά; Γεωργάκη τί κάνεις, βρὲ ἀδερφέ, πάχυνες! Μιὰ στιγμὴ, μπορῶ νὰ σοῦ πῶ ἰδιαιτέρως;

— Ἰδιαιτέρως....

— Δὲν πειράζει ἂς εἶνε κι' ἐδῶ (Σιγά) Λοιπὸν πέφτει, ξ;

— Πέφτει;

— Κάμνεις τὸν ἀνήξερο κι' ἐσύ; Ἢ ξέρ ἔμαθες ὅτι πέφτει.

— Μὰ ποιὸς πέφτει;

— Ἡ Κυβέρνησις. Μόνον 111 λέει.

— Γιὰ τοὺς Ζαΐμικους τί ἔμαθες;

— Τελείωσαν ἡ συνεννόησις;

— Δὲν ξέρω τίποτε εὐλογημένε.

— Βρὲ ἀδερφὲ, δὲν μπορεῖ νὰ μὴ ξέρῃς. Ἐσὺ συχνάζεις στοῦ Δηληγιάννη. Σᾶς ἔκαμε καμμιὰ δήλωσιν ἐχθές;

— Μά...

— Ἄστα, τώρα, ἄστα! Κρύβεις λόγια δηλαδή...Στοῦ πρόεδρου πηγαίνεις τώρα;

— Στὸ Ζάππειο πηγαίνω, βρὲ ἀδερφέ.

— Ἔλα, τώρα, ἔλα δά! Λοιπὸν πέφτει... Ἀντίο. Προσχωρῶ κυρία...

Ὁ κ. Πέφτης, μὲ τὸν ζακέτ του ἀνομίζοντα τὴν ψαλλιδωτὴν οὐρὰν του, κατέρχεται τὴν ὁδὸν Σταδίου βιαστικός. Κάποιος τὸν χαιρετᾷ ἀπὸ τὸ ἄλλο πεζοδρόμιον.

— Καλημέρα! Στάσου μιὰ στιγμὴ Νικολάκη, νὰ σὲ πῶ!

— Παρτόν, γιατὶ βιάζομαι.

— Μετὰ πέντε λεπτὰ στὸ καφενεῖο...

— Εἶνε ἀνάγκη, Νῖκο! Στάσου.

Ὁ κ. Πέφτης τὸν καταφθάνει ἀθυμαίνων.

— Λοιπόν;

— Τί λοιπόν;

— Ἑκατὸν ἔντεκα.

— Τί ἑκατὸν ἔντεκα.

— Μόνον τόσους.

— Μίλα καλὰ, βρὲ ἀδερφέ.

— Τί νὰ μιλήσω, πέφτει!

(Ζαΐμικοι δὲν θὰ τὴν ὑποστηρίξουν. Τοὺς βουλευτὰς Κυκλαδίας ἤλθε μόνον ὁ Αἰγιαλείας κανένας. Θεσσαλίας τέσσεροι πέντε..... Πάει στὸ διάολο, πέφτει.

— Γιὰ τὴν κυβέρνησι μιλᾷς;

— Ἀμή....

— Ἄφησέ με, Χρισταρὲ μου, νὰ πάρω ἕνα φαρμακο ἐδῶ στοῦ Μαυρίκου! Τὸ παιδί μου ἔχει κωλικούς.

— Γιατί σου καὶ θὰ τὸ ἰδῇς!

Ὁ κ. Πέφτης ἀπομακρύνεται καὶ τρέχει εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Μήπως τρῶτε τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον; Ἀλλοίμονόν σας, ἔρχεται. Μόλις μπαίνει εἰς τὴν πόρταν, σᾶς ἀνακαλύπτει ἀμέσως ἐκεῖ ποῦ κάθεσθε καὶ μιλᾶτε μὲ κάποιον ἄλλον περὶ τῶν ἰδιωτικῶν σας ὑποθέσεων. Στρογγυλοκάθεται μεταξὺ τῶν δύο σας, λησμονεῖ νὰ σᾶς χαιρετήσῃ, διαβάζει τὸν κατάλογον, καὶ ξεδιπλώνει μίαν πετσέταν.

— Τί ἀγαπᾶτε νὰ σᾶς φέρω; ἐρωτᾷ τὸ γκαρσόνι.

— Πέφτει;... Μπᾶ, ἐσὺ εἶσαι, παιδί; Νὰ μοῦ κάνῃς μία κοτολέττα σὲ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας.. Ἀμέσως! Ἀκόμα δῶ εἶσαι; Ἔ, φτουσα! (Οἱ τρώγοντες πλησίον ἀνατριχιάζουν. Ὁ κ. Πέφτης τρίβει τὰ χέρια του καὶ τοὺς κόπτει τὴν κουβένταν σὰν σπαθί). Λοιπόν; Ἐσεῖς θὰ ξέρετε περισσότερα, ξ;

— Τί πρᾶγμα;

— Ἔλα τώρα, καϋμένε Παναγιωτάκη, μᾶς κάνεις τὸν ἀνήξερο. Ἀλλὰ σὺ εἶσαι μάλλον κυβερνητικός. Πάει λοιπὸν, πῆρε τὸν κατήφορο.

— Ποιός;

— Ἀδύνατον παραπάνω ἀπὸ ἑκατὸν ἔντεκα! Ἂν φάσουν 115 θὰ εἶνε θαῦμα. Ἀλλὰ καὶ μὲ τόσους τί ὠφελεῖ. Πέφτει, πάει καλὰ τώρα! Δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε ἰδιαίτερα....

— Ἀ μπά! μπά! δηλαδή. Ναί, δὲν ἔχομε...

— Λοιπὸν, τί Ζαΐμικοι καὶ Ζαΐμικοι; Αὐτοὶ τοὺς ἐδήλωσαν ὅτι θ' ἀπόσχουν. Τώρα μοῦ τώλεγε ὁ ξάδερφός μου, ποῦ ἤρχετο ἀπὸ τοῦ Ζαΐμη. Ἀκόμα βρὲ, ἡ κοτολέττα; Ἡ γυναῖκα τοῦ λὲς, τὰ ἔχει χάσει... Μὲ δάκαιως.

Ὁ κ. Πέφτης, τρώγει, πληρώνει, καὶ φεύγει. Ἕως νὰ βιῇ ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀνταλάσσει ἱδρωμένας χειραψίας καὶ ζητεῖ πολιτικὰ νεώτερα ἀπὸ ὅλους τοὺς τρώγοντας εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἔπειτα ἐξαφανίζεται εἰς τὴν πόλιν. Τρέχει εἰς τὰ ὑπουργεῖα, εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς τοῦ Δηλιγιάννη, εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, εἰς τὸν διϊπορδρομικὸν σταθμὸν, εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, εἰς τὸ τράμ, εἰς τὸ ἀναψυκτήριον, τοῦ Ρήγου, εἰς τὰ δύο καφενεῖα Ζαχαράτου ἐναλλάξ, εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον. Εἰς τὸ τέλος εὑρίσκει καὶ ἕνα ὁμογενῆ νεοφερμένον ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν.

— Τὰ ἐμάθατε κύριε Οἰκονεδόγλου; Πέφτει.

— Τὸ συνάλλαγμα;

— Ὄχι ἡ κυβέρνησις τοῦ Θεοτόκη.

— Μπά, Ὁ Θεοτόκης ἔχει γείνει πρωθυπουργός;

Φωνογράφος

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Γιὰ τοῦ Πάλλη τὰ Βαγγέλια,
ποῦ ξεραίνεσαι στὰ γέλοια,
συζητοῦν πολλοὶ μὲ λάβρα,
καὶ ὁ Ὕψιστος κυττάζει,
καὶ τὸ χέρι του δὲν βάζει,
μὲς στὴν τόση μας παλάβρα.

×

Οἱ Ρωμηοὶ δουλειὰ εὑρῆκαν,
κι' ὅλοι μὲς στὴ μέση βγῆκαν,
καὶ παρλάρουν μὲ ὁρμή,
καὶ ἀφρίζουν καὶ λυσσάζουν,
καὶ τὴ γνώμη τους ἐφράζουν
Θεολόγοι τε καὶ μή.

×

Ἄραγ' ἕνας ἁμαρτάνει,
μιὰ Μετάφρασι ἂν κάνῃ
δίχως λόγο καὶ αἰτία,
ἢ μπορεῖ νὰ μεταφράζῃ
τὰς Γραφὰς, χωρὶς νὰ βάζῃ
στὸ λαιμό του ἁμαρτία;

×

Κι' ἂν Μετάφρασι θὰ βγάνῃ,
αὐτὴ ποιὰ γλῶσσα θὰ τὴν κάνῃ,
γιὰ νὰ εἶνε ἀνεκτή,
εἰς τὴν καθωμιλουμένη,
ἢ εἰς τὴν κεκαθαρμένη,
ἢ στὴ γλῶσσα τὴ μικτή;

×

Καὶ ἀρχίζουν συζητήσεις,
δίχως νὰ βρεθῇ μιὰ λύσις
καὶ μπερδεύονται κι' οἱ Σλαῦοι,
κι' ἄλλα τῆς Εὐρώπης γένη,
καὶ κανένας τί συμβαίνει,
δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ.

×

Γνῶμες βγαίνουν κομπολόγι,
κι' ὡς κι' αὐτοὶ οἱ Θεολόγοι,
μέσα στάλλα ταύραν σκοῦρα,
ἂν στὴ γλῶσσα τῶν συγχρόνων,
Ὁνίσσα θὰ πῇς τὴν Ὄνον,
ἢ ἁπλοΐστατα γαϊδοῦρα!

×

Κι' ὅλος ὁ ντουνιᾶς χαλᾷ,
καὶ ἀδιάκοπα γελᾷ,
μὲ τοῦ Πάλλη τὰ Βαγγέλια,
κι' ὡς κι' ἡ Ὁνίσσες ἀκόμα,
μ' ἀνοιχτὸ κυττάζουν στόμα
καὶ ξεραίνονται στὰ γέλοια!

Μανὴς

ΣΚΕΨΕΙΣ ΡΩΜΗΟΥ

— Ὁ ὕπνος τοῦ Λουλουδάκη.
— Τὰ ἄνθη καὶ τὸ Σύνταγμα.
— Οἱ μικροὶ μπο

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 5 Νοεμβρίου

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ιδιωτ. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ.	3830.—
Τράπεζα Κρήτης	»	196.—
Βιομηχ. Πίστεως τῆς Ἑλλάδος	»	59.50
Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	181.51
Ἀγρ. Ἐθν. Τραπέζης	»	680.80
Τράπεζα Μυτιλήνης	»	335½—

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Μεταλλουργείων Λαυρίου	Δρ.	85.—
Σιδηρδρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	»	332.—
Σιδηροδρόμου Π. Α. Π.	»	51 50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	114.—
Ἐτ. Ἀγρ. καὶ Ἐμπ. Ἔργων	»	47.25
Γεν. Ἐταιρίας Ἐργοληψιῶν	»	205.—
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου	»	80.—
Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	»	229.—
Προσκ. Κτλ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	»	
Ἐταιρίας Μονοπωλίων	»	465 50
Δημητρίου Ἀθηνῶν	»	950 25
Ἠλεκτρικῆς	»	89.—

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Νικοσέβρετον μετρητοῦ	Δρ.	38.75
Λίρα Ἀγγλίας	»	42.05
Λίρα Τουρκίας	»	38.30

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	Τρίμηνον	Ὄψεως
Ἐπὶ Γαλλίας	Δρ. 168 25	169 25
Ἐπὶ Ἀγγλίας	» 42.40	42 70
Ἐπὶ Ἀμστερ/ας	» 175.25	178 25
Ἐπὶ Γερμανίας	» 206.—	209 —
Ἐπὶ Τουρκίας	» 37.50	38.60

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΟ ΡΑΠΙΣΜΑ

ΥΠΟ

MICHEL PROVINS

Μίγα Σανατόριον εἰς ὕψος 1600 μέτρων. Εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τὸ ὡραιότερον διαμέρισμα, μὲ θέαν πρὸς τὰς Ἄλπεις, κατέχεται ὑπὸ νεαροῦ ζεύγους πλουσιωτάτου. Ἐκείνη ἰσχνή, μικροκαμωμένη, μὲ τὸ συμπαθητικὸν θέλγητρον τῆς φθισικῆς. Ἐκεῖνος, λεπτός, ὡς αὐτή, καὶ μελαγχολικός. Εἶνε μεσημβρία.

ΕΚΕΙΝΗ. Πόσο εἶμ' εὐχαριστημένη ποῦ βλέπω ἥλιον! Γιατί ἀγάπη μου δὲν θέλεις νὰ σηκωθῇ, νὰ περιπατήσω, ν' ἀνακνεύσω λιγάκι;

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἔκαμε πολὺ ἄσχημον καιρὸν αὐτὰς τὰς ἡμέρας....δὲν εἶνε φρόνιμον.

ΕΚΕΙΝΗ. Μὰ κύτταξε τί ζέστη ποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ παράθυρο.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Εἶνε ὁ ἥλιος ποῦ θερμαίνει. Ἔξω ὅμως κάμνει ψῦχος. Ἄκουσέ με, ἀγάπη μου, δὲν κάνει. Ἂν θέλῃς νὰ πλησιάσω τὴν πολυθρόνα σου στὸ ἄνθηρον ἀφοῦ σὲ σκεπάσω καλά. Ἔξω ὅμως ὄχι. Αὔριο ἴσως....

ΕΚΕΙΝΗ. Μὰ εἶμαι τόσον ὡραῖα σήμερα! Αἰσθάνομαι δυνάμεις νὰ διανύσω πενῆντα χιλιόμετρα.

ΕΚΕΙΝΟΣ, μὲ θλιβερὸν μειδίαμα. Καὶ ὀλιγώτερα μάλιστα.

ΕΚΕΙΝΗ, λαμβάνουσα τὸ καθρεπτάκι της. Ἐπὶ τέλους καὶ τὸ πρόσωπό μου εἶνε λαμπρά. Κύτταξε τὰ μάγουλά μου!

ΕΚΕΙΝΟΣ, παρατηρῶν μὲ ἀνησυχίαν τὰ μῆλα τῶν παρειῶν της, ζωηρῶς χρωματισμένα, ὡς μὲ ψιμμύθιον. Ναὶ δὲν σοῦ λέγω, εἶσαι ροδοκόκκινη!....

ΕΚΕΙΝΗ. Σχεδὸν ὡραία, αἴ; Σοῦ ἐπαναλαμβάνω ὅτι οὐδέποτε ἠσθάνθην, τὸν ἑαυτόν μου τόσον καλά. Δὲν πονῶ πουθενά, οὔτε ὑήχω πλέον! Αἰσθάνομαι μιὰ ἐλαφρότητα εἰς ὅλον μου τὸ σῶμα! Μὰ γιατὶ δὲν μοῦ μιλεῖς; Σ' ἐνοχλῶ ποῦ εἶμαι τόσο καλά.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ὄχι, ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως χαρῶ ὑπὲρ τὸ δέον, καὶ ἤθελα νὰ στερεοποιήσω αὐτὴν τὴν μεγάλην καλλιτέρευσιν πρὶν κάμω χρῆσιν αὐτῆς. Γι' αὐτό...

ΕΚΕΙΝΗ. Γι' αὐτὸ μὲ φυλάττεις σὰν χωροφύλακας! Δὲν κάμνεις καθόλου καλά. Νὰ ἰδῇς ὅτι ὁ γιατρός...

ΕΚΕΙΝΟΣ, ἀκούων κτύπον. Νά τος κιόλας ὁ γιατρός. Ἔ! τώρα θὰ ἰδοῦμε.

Εἰσέρχεται ὁ ἰατρός. Ἐκπληττόμενος διὰ τὴν τόσον χαρακτηριστικὴν ἔξαψιν τῆς νεαρᾶς κυρίας, τὴν στηθοκοπεῖ προσεκτικῶς.

ΕΚΕΙΝΗ, πρὸς τὸν ἰατρόν. Ἐκπλήττεσθε ποῦ μὲ βλέπετε ἐννέα καλά;

Ο ΙΑΤΡΟΣ, σκεπτικός. Ναί.

ΕΚΕΙΝΗ. Φαντασθῆτε λοιπὸν ὅτι ὁ Ροζὲ μοῦ ἀπαγορεύει ὅ,τι ἐπιθυμήσω. Καὶ ἐπιθυμῶ ἕνα σωρὸν πράγματα σήμερα.

Ο ΙΑΤΡΟΣ. Πρέπει νὰ σᾶς τὰ παράσχῃ.

ΕΚΕΙΝΗ, πρὸς τὸν σύζυγόν της. Ἄ! Βλέπεις λοιπόν; Ἐν πρώτοις ἤθελα νὰ κάμω ἕνα λαμπρὸ γεῦμα, ἕνα γεῦμα μὲ σαμπάνια καὶ μὲ ἄνθη στὸ τραπέζι. Ἔπειτα θέλω νὰ πάω νὰ καθήσω ἔξω στὸ ἄνθηρον, ἔξω ἐντελῶς, καὶ ν' ἀναπνεύσω, ν' ἀναπνεύσω ἀπείρως, ὅλον αὐτὸ τὸ γαλάζιο στερέωμα ποῦ βλέπω. Ἔπειτα ἕνα καλὸν περίπατον..,ἔπειτα...

Ο ΙΑΤΡΟΣ. Ἔπειτα...ἔπειτα. Ἂς ἀρχίσωμε πρῶτον ἀπὸ τὸ γεῦμα εἰς τὸ ἄνθηρον. Κατόπιν, ἐὰν δὲν εἶσθε κουρασμένη...

ΕΚΕΙΝΗ. Ἀλλ' ἴσως θὰ εἶνε καλλίτερον νὰ κατακλιθῆτε ὀλίγον....πρὸ τοῦ περιπάτου...Τέλος πάντων θὰ ἰδῆτε. Ἐγὼ τὰ ἐπιτρέπω ὅλα, ὅ,τι ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε.

ΕΚΕΙΝΗ. Εὐχαριστῶ, γιατρέ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ, σφίγγων τὸ διαφανὲς χέρι τῆς μικρᾶς ἀσθενοῦς παρατεταμένως. Γιαίνετε, κυρία...

ΕΚΕΙΝΗ, ἐκπληκτος.— Γιατί ὑγιαίνετε; Θὰ ἀπουσιάσετε; Δὲν θὰ ἔλθετε ὑπόφε;

Ο ΙΑΤΡΟΣ, δυσανασχετῶν.— Βεβαίως ... βεβαίως, ἀπόψε. Φυσικά...

Τὸν παρακολουθεῖ διὰ τοῦ βλέμματος καὶ ἀντιλαμβάνεται ἐν ἀνεπαισθήτῳ νεῦμά του πρὸς τὸν Ροζέ, ὅστις συνοδεύει τὸν ἰατρὸν ἔξω.

ΕΚΕΙΝΟΣ, μόνος ἀπέναντι τοῦ ἰατροῦ, ὅστις δὲν τολμᾷ νὰ ὁμιλήσῃ.—Τί συμβαίνει;

Ο ΙΑΤΡΟΣ, σοβαρῶς. Πρέπει νὰ ἐχετε θάρρος, κύριε. Ἐγγίζει τὸ τέλος.

ΕΚΕΙΝΟΣ, ἀπεγνωσμένος. Τὸ τέλος!

Ο ΙΑΤΡΟΣ. Ἡ δυστυχὴς κυρία δὲν θὰ βγάλῃ τὴν ἡμέραν.

ΕΚΕΙΝΟΣ, πνευστιῶν. Μὰ ἀφοῦ εἶνε τόσον καλλίτερα...

Ο ΙΑΤΡΟΣ. Εἶνε ἡ καλλιτέρευσις τοῦ θανάτου!

ΕΚΕΙΝΟΣ, ἀπελπις. Τοῦ θανάτου! Ὦ! δὲν εἶνε ἀληθὲς! Εἶνε τρέλλα!... Γιατρέ, σᾶς παρακαλῶ... σᾶς ἱκετεύω, πηγαίνετε πάλιν μέσα, σῶτε μου.

Ο ΙΑΤΡΟΣ. Δυστυχῶς, ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ τίποτε.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ὄχι μὴ μοῦ τὸ λέτε, εἶμαι πλούσιος, δίδω δ,τι ἀπαιτεῖται....Κάμετε τὰ ἀδύνατα δυνατά!

Ο ΙΑΤΡΟΣ. Τίποτε πλέον δὲν ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ, σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω. Τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ τῆς προσέωμεν τὸ τέλος, ἀφίνοντες αὐτὴν νὰ ἀποθάνῃ μὲ τὴν ἐλπίδα! Αὐτὸ εἶνε ἰδικόν σας καθῆκον, τὸ τελευταῖον καθῆκον τοῦ ἔρωτός σας. . . . Σᾶς ἀφίνω μόνον διὰ νὰ τὸ ἐκπληρώσετε. Θάρρος: [Ἀναχωρεῖ].

ΕΚΕΙΝΟΣ, μόνος πρὸς ἑαυτόν.— Ὦ! ναί, θάρρος! Εἶνε ἀνάγκη! Πρέπει νὰ νικήσω τὸν ἑαυτόν μου. (Συνενῶν τὰς οἰκτρὰς δυνάμεις του ἐπιστρέφει πλησίον τῆς συζύγου του).

ΕΚΕΙΝΗ. Τί σοῦ ἔλεγεν ὁ γιατρός;

ΕΚΕΙΝΟΣ. Μοῦ ἔλεγε . . . γιὰ κάτι μικρὰς προφυλάξεις ποῦ πρέπει νὰ λάβωμε ἀκόμη. Ἀλλὰ σ' εὑρίσκει πολὺ καλλίτερα.

ΕΚΕΙΝΗ. Καὶ σὺ τί ἔχεις καὶ εἶσαι κίτρινος;

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἐγώ; . . Νά, ἐκτύπησα τὸ πονεμένο χέρι μου (εἶνε ἀνάπηρος) στὴν πόρτα τὴν ὥρα ποῦ ἔβγαινα . . . Κι' ἐπόνεσα ὀλίγον. (Ἔρχεται καὶ γονατίζει πλησίον τῆς γυναικός του καὶ τῆς φιλεῖ τὰ δάκτυλα). Ἂς μὴ ὁμιλοῦμε γιὰ μένα . . .

ΕΚΕΙΝΗ, κυττάζουσα αὐτὸν εἰς τὰ μάτια. Ἀλήθεια, αὐτὰ σοῦ ἔλεγεν ὁ γιατρός; . . Ὀρκίζεσαι;

ΕΚΕΙΝΟΣ. Βεβαίως, ὀρκίζομαι. (Σηκώνεται διὰ νὰ κρύψῃ τὴν ἐξαψίν του). Λοιπόν, γιὰ πές μου τί θὰ γείνῃ γιὰ τὸ γεῦμα;

ΕΚΕΙΝΗ. Τὸ παρήγγειλα ὅταν ἤσουν ἔξω... ἀλλὰ γιὰ ἀργότερα, ὄχι γιὰ τώρα. Θέλω νὰ πεινάσω πολύ, νὰ ἀπολαύσω τὰ ὡραῖα πράγματα ποῦ ἐζήτησα. Καὶ ξέρεις κάτι ὡραῖα τριαντάφυλλα ποῦ θἄχωμε. Ἔφθασεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μία μεγάλη κασέλλα γεμάτη. Ἡ τιμή τους εἶνε κολοσσαία. Ἀλλ' εἶπα ὅτι θὰ τὰ πάρω ὅλα.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Καλὰ ἔκαμες!

ΕΚΕΙΝΗ. Στάσου, μὴ μὲ βοηθῇς, θέλω νὰ πάω μόνη μου εἰς τὴν καλαμένια πολυθρόνα. (Φθάνει ζαλισμένη, κλονιζομένη, κι' ἐξαπλώνεται). Δὲν ἐδυνάμωσα ἀκόμη καλά, ἀλλὰ σιγά, σιγά. Κάθησ' ἐδῶ κοντά μου, νὰ μιλήσωμε. Χωροῦμε καὶ οἱ δύο στὴν ἴδια πολυθρόνα. (Κυττάζουσα τὸ θαυμάσιον πανόραμα τῶν Ἄλπεων). Τί ὡραῖα... τὸν ἄλλο μῆνα, ὅταν γείνω ἐντελῶς καλά, θὰ πᾶμε στὴν Ἰταλία...,

ΕΚΕΙΝΟΣ, πνίγων τοὺς λυγμούς του. Ναί.

ΕΚΕΙΝΗ. Θὰ περάσωμε τὸν χειμῶνα στὰ παράλια τῆς Νεαπόλεως...ἔπειτα θὰ πᾶμε ἕως τὴν Σικελίαν, σ' ὅλα τὰ μέρη ὅπου ἐπεράσαμε τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀγάπης μας....Ἐνθυμεῖσαι;

ΕΚΕΙΝΟΣ, μετὰ βίας συγκρατούμενος. Πῶς δὲν ἐνθυμοῦμαι!

ΕΚΕΙΝΗ, ἐξακολουθοῦσα νὰ κυττάζῃ τὸν ὁρίζοντα. Τὴν ἄνοιξιν ὅμως πρέπει πλέον νὰ μαζευθοῦμε, νὰ κυττάξωμε τῆς δουλειές μας, τὰς ὑποθέσεις μας. Ὅσω πλούσιος καὶ νὰ εἶνε κανείς ὑπάρχει μέλλον, καὶ ἂν δὲν τὸ προβλέψῃ...Ἀλλὰ εἶνε καὶ ὡραῖο μέρος ἡ Βαλλιέρες...

Ἐνθυμεῖσαι πέρυσι ποῦ εἴμεθα ἐκεῖ; Μιὰ ἡμέρα ἐτίναξες ἐπάνω μου ὅλα ἐτὰ ἄνθη μιᾶς μηλιᾶς. . . Τί γέλοια ποῦ ἐκάμαμεν. (Ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ στρέφῃ τὴν κεφαλήν της ἀπὸ τὸ θέαμα). Μοῦ σφίγγεις δυνατὰ τὸ χέρι μου, ἀγάπη μου, καὶ πονεῖ . . . . Καὶ τὸ καλοκαίρι μὲ τὸ καλό, ἔχω ἕνα μεγάλο σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐσκέφθην σήμερον τὸ πρωί. Θὰ κάμωμε ἕνα μεγάλο ταξείδι. . . ἂν τὸ βρῇς μὲ τί; Μὲ αὐτοκίνητον! Γιὰ νὰ πᾶμε πολὺ γρήγορα καὶ νὰ ἀναπνεύσωμε . . ν' ἀναπνεύσωμεν ἀέρα διὰ τῆς βίας. Θὰ σταθμεύωμε σὲ χωριά, θὰ καταλύωμε στὰ χάνια. Θὰ περάσωμε λαμπρά. . Τί νὰ σοῦ πῶ, μ' ἀρέσει πολὺ ἡ ζωή.

(Ἕνας λυγμὸς ἐκφεύγει ἀπὸ τὸν νέον)

ΕΚΕΙΝΗ, ὠχριῶσα ἀποτόμως. — Τί εἶνε Ροζέ; Κλαῖς;...(Ἐννοοῦσα αἴφνης). Ὦ! θεέ μου! Αὐτὸς ὁ γιατρὸς ποῦ σ' ἔπῃρε ἔξω,ποῦ μοῦ εἰπεύγιζίνετε,ἄχ!Τώρα ἐννοῶ" ψέμματα μοῦ εἶπες! Εἶμαι χαμένη, θ' ἀποθάνω.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ὄχι...ὄχι...δὲν μοῦ εἶπε τέτοιο πρᾶγμα.

ΕΚΕΙΝΗ. Ναί...Τὸ αἰσθάνομαι τώρα. Ἐβεβαιώθην πλέον. Θ' ἀποθάνω. (Ἐλκύουσα αὐτὸν). Ἀγάπη μου. Ἄχ! κράτησέ με! Μὴ μ' ἀφήσῃς νὰ μὲ πάρουν!

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ὄχι σοῦ λέγω, θὰ ζήσῃς! Σοῦ ὁρκίζομαι ὅτι θὰ ζήσῃς, εἰδεμὴ δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνθρωπίνη δύναμις εἰς τὸν κόσμον.

(Θέλει νὰ τὴν σηκώσῃ εἰς τὰ χέρια του ἀλλὰ καταληφθεῖσα ἀπὸ τρομερὸν παροξυσμὸν ἐκείνη, πίπτει ἀναίσθητος).

ΕΚΕΙΝΟΣ, ἔξω φρενῶν. Ἀγάπη μου!, ...Λίζα μου! Ἐγὼ σ' ἐφόνευσα!... Ἐγὼ ὁ ἄθλιος!...Λίζα μου! Λίζα μου!

ΕΚΕΙΝΗ, μετὰ μακρὸν, ὡς ἀνανήφουσα ἀπὸ ὕπνον, ὅστις τὴν κατασυντρίβει μὲ τὸ βάρος του, μὲ ὀφθαλμοὺς βλέποντας ἤδη πέραν τοῦ τάφου. Λίζα! ἕνα ὀνοματάκι μικρὸ καὶ ἀδύνατο ὅπως τὸ τιποτένιο πραγματάκι ποῦ εἶμαι...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ὁμίλει μου...Λέγε μου.... Εἶσαι καλλίτερα, φῶς μου;

ΕΚΕΙΝΗ, μὲ μικρὸν μειδίαμα. Καλλίτερα!..."Ολα ἦσαν ψέμματα. Τὸ τέλος ἐγγίζει. Πλησίασε, ἀγάπη μου, ἔλα κοιὸ κοντά μου...ὁρκίσου μου ὅτι δὲν θ' ἀπελπισθῇς...δὲν θὰ κάμῃς τίποτε ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ σου...ὅτι θὰ ζήσῃς γιὰ νὰ μ' ἐνθυμῆσαι...

ΕΚΕΙΝΟΣ ἐξαλλος. Σοῦ τὸ ὁρκίζομαι.

ΕΚΕΙΝΗ. Τί τὰ θέλεις, ἀγάπη μου, ἐποθήσαμεν ὑπὲρ τὸ δέον δι' ἀνθρώπους ἀποκλήρους, ὅπως εἴμεθα ἡμεῖς. Ὅταν ἐγνωρίσθημεν, τὸ ράγισμα ὑπῆρχεν, ἐνθυμῆσαι πῶς ἔζησα....Καὶ μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας ἔγεινεν ὁ γάμος μας, μέσα σὲ τόσα ἄ.θη, ἐν ᾧ γύρω μας ἔλεγαν οἱ πτωχοί «Νά, γι' αὐτοὺς εἶνε ὁ κόσμος!» Καὶ νὰ ἡ εὐτυχία....ποῦ μᾶς ἐζήλευαν....."Ἀχ! μὴ κλαῖς....θέλω νὰ σ' ἀφήσω μὲ τὸ χαμογέλοιο σου.....

Δύο ξενοδόχοι εἰσέρχονται μὲ τὸ τραπέζι στολισμένον καὶ στρωμένον. Ὁ Ροζὲ τοὺς σταματᾷ).

ΕΚΕΙΝΗ. Νὰ τὰ τριαντάφυλλα!...Κράτησέ τα..."Ολα θέλω νὰ μοῦ τὰ βάλῃς.... (Χάνει τὰς αἰσθήσεις της) τὸ χέρι σου! Ποῦ εἶνε τὸ χέρι σου, δὲν τὸ νοιώθω.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἐδῶ, σὲ κρατῶ ἀγάπη μου.

ΕΚΕΙΝΗ. Σφίξτο, πιὸ δυνατά...ἀκόμη...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Λίζα μου!

ΕΚΕΙΝΗ, παραληροῦσα. Πάει, ἐχάθην' ὁ ἀέρας ἀπὸ τὰ βουνά....Τίποτε..... Κρύο!

(Σιωπή. Ἡ σιωπὴ τοῦ θανάτου).

Αἱ ἐν Εὐρώπῃ τελευταῖαι καὶ τελειόταται μέθοδοι τῶν διασήμων συφιλιδολόγων Fournier, Finger, Albarau **κ.τ.λ. ἐφαρμόζονται ἀποτελεσματικῶς καὶ μετ' ἄκρας ἐπιτυχίας ἐν τῷ**

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΩ

ΤΩΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Δ ΜΑΣΚΟΥ & ΤΟΥΜΠΛΑ

Ἔνθα θεραπεύονται ριζικῶς καὶ ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι ἄνευ ὑποτροπῆς ἡ σύφιλις, ἡ βλεννόρροια ὀξεῖά τε καὶ χρονιωτάτη καὶ τὰ ἕλκη.

Ἐπίσης ἅπαντα τὰ δερματικά.

Ἀκόλυτος ἀσηψία καὶ ἀντισηψία.

139—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—139

(Ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης)

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π.μ. 2—5 μ.μ.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΥΔΩΡ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

Πέρνατε τὸ ὕδωρ Λουτρακίου Δημητ. Ἀποστολίδου. Εἶνε τὸ μόνον πιστοποιούμενον ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου δημοτ. ἀρχῆς γνήσιον καὶ τὸ ἀληθῶς πρόσφατον, κομιζόμενον καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς κεντρικῆς πηγῆς ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Σιδηροδρόμου Π. Α. Π. Ὁδὸς Σταδίου 34 καὶ οὐχὶ 36, καθότι μετεφέρθη ἐναντι ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ!

Κυρίαι!

Τὰ φέσματα διὰ τὰ φορέματά σας παντὸς χρώματος καὶ γούστου εἰς Κοπτοῦμ καὶ τοῦ πήχεως θὰ εὕρητε εἰς τὸ Κατάστημα Φ. Δ. Καΐσα ὁδὸς Ἑρμοῦ 109 σπανία συλλογὴ μεταξωτῶν ὑφασμάτων διὰ γυναικεῖα φορέματα, ἄφθονα Κασμίρια γρωματιστὰ καὶ μαῦρα διὰ Μπέρτας καὶ Ζακέτας, ἑτοίμους μπέρτας καὶ δαντελ παραγγελίαι δι' ὁμοίας, καὶ πλεῖστα ἄλλα ὑφάσματα διαφόρων εἰδῶν, πωλοῦνται καὶ **Ρετάλια** εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας των.

Διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς

Ἐκομίσθη μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ τιμαπετ μαῦρα μάλλινα, Κασμὶρ δ' ἐκὲς, Μιρινὰ, Σατὲν μάλλινα, ἀλπαγάδες, Κρέπια μαῦρα μεταξωτὰ τῶν Ἰνδιῶν δι' ἐκανοκαλύμαυκα ἅπαντα πωλοῦνται μὲ τιμὰς λίαν συμφερούσας. **Μία ἐπίσκεψις εἰς τοῦ Καΐσα ὁδὸς Ἑρμοῦ 109.**

LE

MOIS SCIENTIFIQUE & INDUSTRIEL

Revue des journaux scientifiques et industriels du Monde entier, rédigé par un Comité d'Ingénieurs diplômés de l'Etat Français.

Agence générale pour tous les pays d'Orient et **Bureau technique** à ATHÈNES,3,rue Anthimou Gazi, jardin de la Chambre des Députés.

Etudes et projets d'installations industrielles et commerciales, plans. devis, surveillance et exécution de tous travaux pour le compte des Gouvernements, des Provinces, des Villes,des Communes et des Particuliers. Routes, chemins de fer, canalisations, irrigations, installation de tout matériel et fournitures pour mines, carrières, usines, éclairage tous systèmes, force motrice, etc.Fournitures de toutes machines, instruments de précision, etc. aux meilleurs prix. Entreprises pour armées et marines.

Remises aux Commissionnaires et Agents. **Renseignements Gratis** verbaux et par lettres. **On demande partout des correspondants.**

S'adresser ou écrire avec timbre pour réponse au **Bureau technique.**

ΕΙΣ ΤΟΥ
ΖΑΧ. ΣΚΑΡΔΙΑΚΟΥ
10 ΟΔΟΣ ΠΡΟΣΤΕΙΟΥ 10

ΤΟ ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ
ΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΣ
ΤΗ ΕΛΛ. & ΞΕΝΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΥ
ΖΑΧ. ΣΚΑΡΔΙΑΚΟΥ
10 ΟΔΟΣ ΠΡΟΣΤΕΙΟΥ 10

ΕΝΤΕΛΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΑΠΗΛΠΙΣΜΕΝΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Τοὺς ἐγκαταλελειμμένους ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, τοὺς πάσχοντας ἐκ χρονιωτάτης

Βλεννορροίας. Συφιλίδος

καὶ πάντων τῶν ἀφροδισιακῶν παθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν θεραπεύει ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος ὁ συφιλιδολόγος ἰατρὸς κ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

δι' ὅλως ἰδιαιτέρων φαρμάκων, ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντων.

Ὁδὸς Ἀδριανοῦ ἀρ. 65

(Κέντρον Πλάκας)

Ὧραι ἐπισκέψεως 1—4 μ. μ.

Ἀγοράζονται τὰ νῦν ἐν χρήσει Ἑλληνικὰ γραμματόσημα πρὸς δρχ. 1.35 τὰ ἑκατόν. Ὁδὸς Ἀκαδημίας 69 ἀπὸ 1—3 μ. μ.

Ρ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΔΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Κηλεπιδέσμων (δεμάτων), Ὀμφαλεπιδέσμων.
Ἀνασπαστήρων (suspensoirs)
Ζωνῶν κοιλίας.
Θερμομέτρων ἰατρικῶν, λουτροῦ καὶ τοίχου.
Κλεισμάτων παντὸς εἴδους.
Περικηνίδων (κάλτσαι) ἐλαστικῶν, καθετήρων, κύστεων πάγου, ψεκαστήρων διαφόρων, στανομέτρων, διαφόρων εἰδῶν ἐκ καουτσούκ, ἤτοι ρογῶν, ὑφασμάτων διὰ κλίνας, ἐμπροσθελλῶν νηπίων ὡς καὶ γυναικῶν, σωλήνων capots anglais δι' ἄνδρας καὶ διὰ γυναῖκας κτλ., ἰγδίων, χωνίων, δοχείων, mesures, κλπ.
Κυτίων χαρτίνων διὰ φαρμακεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα (μπομπονιέραι).
Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι καλλιτεχνικῶν καὶ πολυτελῶν κυτίων.

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ

Διὰ τὴν γοργὴν καὶ ἀκριβῆ πώλησιν εἰς τοὺς κ. κ. φαρμακοποιοὺς ὅροι συμφέροντες.—Πωλοῦνται ἐπίσης χονδρικῶς καὶ λιανικῶς παντὸς εἴδους αἰθέρια ἔλαια καὶ χρώματα διὰ ἠδύποτα.

8-ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ-8

(Κάτωθεν αἰθούσης συνεδριάσεων Πρωτοδικείου)

J. A. FAY & EGAN CY

CINCINNATI ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΙΛΓΩΝΙΣΘΕΝΤΕΣ

Μεθ' ὅλων τῶν κατασκευαστῶν τῆς ὑφηλίου ἐτιμήθησαν διὰ τοῦ Grand Prix διὰ τρίτην φορὰν εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων 1900

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ:

τὰ τελειότερα, στερεότερα καὶ ἔχοντα τὴν μεγαλητέραν παραγωγὴν μηχανήματα διὰ ξυλουργοὺς καὶ λεπτουργούς, οἷον Κορδέλλας, Πλάνας, Σβούρας κτλ. ἐξ ὧν ἔχουσι προμηθευθῇ τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια τῶν κ. κ.

ΕΥΣ. ΗΜΕΡΟΥ, ΕΛΕΥΘ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ, ΕΛΕΝΗΣ Γ. ΚΑΚΑΒΟΥΛΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ Κ. Τ. Λ.

Διὰ πληροφορίας καὶ παραγγελλίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν

ΚΤΙΡΙΟΝ Σ. Κ. ΚΩΣΤΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ 46 ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 46 ΑΘΗΝΑΣ

Γενικὸν ἀντιπρόσωπον

ΠΕΙΡΑΙΩΤΑΙ

Τὰ γάντια σας μὲ **4,90**

Στοῦ **ΣΕΡΦΙΩΤΗ**

ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ

Τὰ γάντια σας μὲ **4,90**

Στοῦ **ΚΑΤΩΜΕΡΗ**

ΣΥΡΙΑΝΟΙ

Τὰ γάντια σας μὲ **4,90**

Στοῦ **ΜΠΑ'ΓΡΟΠΟΥΛΟΥ**

ΒΟΛΙΩΤΑΙ

Τὰ γάντια σας μὲ **4,90**

Στοῦ **ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ**

ΛΑΡΙΣΣΙΝΟΙ

Τὰ γάντια σας μὲ **4,90**

Στοῦ **ΜΙΧΑΗΔΙΔΗ**

ΛΑΜΙΩΤΑΙ

Τὰ γάντια σας μὲ **4,90**

Στοῦ **ΚΟΝΤΟΥ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΗ**

ΠΥΡΓΙΩΤΑΙ

Τὰ γάντια σας μὲ **4,90**

Στοῦ **ΚΟΡΙΖΗ**

ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ

Τὰ καλὰ καταστήματα τῶν λοιπῶν πόλεων

Τὰ γάντια τοῦ ἐργοστασίου φημίζονται διὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν στερεότητά των. Ἐβραβεύθησαν μὲ χρυσᾶ μεταλλια εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις.

Β. ΚΑΣΔΟΝΗ

ΑΝΑΡΙΚΑ 4,90 ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΛΑΝΕΛΛΩΝ & ΚΑΛΤΣΩΝ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 88 Γ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 88

Ὅλα τὰ χειμωνιάτικα εἴδη τὰ πλεκτὰ καὶ ἐγγυημένα ὁλομάλλινα Ἀνδρῶν, Κυριῶν, Κορασίων, Παίδων καὶ Νηπίων δύνασθε νὰ τὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὸ Ἐργοστάσιον Γ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ.

Διὰ τὰς Κυρίας καὶ Μοδίστας γίνεται γνωστὸν ὅτι κεντῶνται Μπέρται καὶ φορέματα, ὁμοια τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΜΑΡΙΓΩΣ Ν. ΣΜΥΡΛΗ

**ΣΤΟΑ